

Een groentje tussen de afstandsknallers.

Even een korte introductie. Vissen doe ik als sinds ik kan lopen. Van karpervissen tot zeevissen in het buitenland; ik heb het allemaal in meer- of mindere mate gedaan. Het werpen met 'Engelse' hengels en reels doe ik al sinds mijn vijftiende maar het werpen in wedstrijd verband is er nooit van gekomen.

Een recente trip naar Engeland heeft voor een nieuwe stimulans gezorgd. Dus sinds medio april 2012 werp ik bij de DSF. De gemoedelijke sfeer en de perfecte coaching van Peter, Jack en Ruud doen mij altijd uitkijken naar de woensdagavond. Het castingvirus heeft dan ook goed toegeslagen bij mij. Een paar keer per week sta ik aan de waterkant te oefenen. Mijn eerste wedstrijd begin mei gaf mij een afstand van 172,59 meter. Een afstand waar ik heel erg tevreden mee was.

Peter Meijerink is in mei geblesseerd geraakt aan zijn arm. Hierdoor kon hij niet naar België om deel te nemen aan de Gust Wattelé Invitational. Gust is jarenlang de drijvende kracht achter Leeuwantsport geweest. Deze Belgische hengelsportzaak heeft altijd de Engelse werptechnieken en bijkomende materialen intensief gepromoot. De wedstrijd was een heel weekend en zou bestaan uit een individueel- en landenwedstrijd op zaterdag gevolgd door een gemixed team evenement op zondag.

Door Peter zijn blessure kwam er dus een plekje vrij en werd ik gevraagd om deze op te vullen. Moest natuurlijk wel even nadenken want als kleine jongen tussen de 230-250 meter jongens te staan is toch wel even anders dan op woensdagavond vrijuit gooien in het Westelijk Havengebied in Amsterdam. Maar het was een te mooie kans om te laten lopen.

Na intense tips van Jack van der Berg en Ruud Beunder de week vooraf gaande aan het evenement reden we vrijdag 22 juni via een kleine tussenstop in Zoetermeer, welkom aan boord Wim Schilpenoort, richting het werpveld aan de rand van het gezellige Antwerpen. De DSF was met 5 man vertegenwoordigd. Ook Nico van Leeuwen heeft met supportteam, vrouw en kinderen, de reis naar het Antwerpse gemaakt.

Op het veld werden we hartelijk verwelkomd door Erik en een aanzienlijke groep Italianen en de leden van het Japanse werpteam. Geweldig om al deze topwerpers van dichtbij aan het werk te zien.

En toen was het mijn beurt. Dan is het wel even slikken om daar voor de plank te staan. Maar de woorden van Ruud zaten goed tussen mijn oren: "niet denken maar gewoon gooien". Eerste worp ging prima weg. De rest van de middag heb ik met 125 gram allemaal mooie afstanden gegooid zo rond mijn persoonlijk record. 's Avonds gezellig met Wim heerlijk gegeten en op tijd naar bed. Klaar voor zaterdag.

De volgende dag stond de wekker om zeven uur. Fris en fruitig zaten we aan het ontbijt met gezonde spanning onze plannen door te nemen. Het weer was super. Een stevige wind en een heerlijk zonnetje. Prima werpweer! Snel de spullen bij elkaar geraapt en de auto in.

Op het veld aangekomen was het gezellig druk. De captain van het Japanse werpteam had een speech voorbereid die hij in het Engels voordroeg. Daarna was het werpen geblazen.

Ik had startnummer 32 dus ik kon nog even kijken hoe het echt moest. De 220-ers en 230 plussers vlogen je om de oren. En daar sta je dan met net twee maanden instructie op de plank met drie dozijn toppers die je aanstaren. Gelukkig bleef ik heel en kon ik een respectabele 171,73 meter laten noteren. Toen was bij mij de spanning weg. De rest van de dag kropen de afstanden omhoog met als afsluiter een worp van 186,98 meter. Mijn weekend kon al niet meer stuk. Om alle afstanden te noemen is wat teveel van het goede. Een blik op de volgende link [Saturday individual results](#) laat zien dat ik op de 32^e plaats ben geëindigd in de individuele wedstrijd van zaterdag. Een resultaat waar ik zeer tevreden mee ben. Overlopend van indrukken werd de dag afgesloten met een heerlijke BBQ en een paar heerlijke Belgische pintjes. Voordat mijn hoofd het kussen raakte was ik al in droomland.

Al voor de wekker waren Wim en ik wakker. Als echte enthousiastelingen hadden we het al snel weer over reëls tunen, hengels etc. Een mooi begin van de dag. Helaas was het weer wat minder en was het grauw en viel er af en toe een druppel.

Deze dag stond een team evenement op het programma. Dit hield in dat er uit alle deelnemers een 8-tal gelijkwaardige teams werd samengesteld op basis van de geworpen afstanden van zaterdag. De top drie kon geweldige prijzen winnen. Zeker de moeite om goed je best te doen.

Zoals gezegd werkte het weer niet echt mee en gedurende de ochtend kwam het met bakken uit de lucht. Een paraplu bied dan enige bescherming maar om je lijnen in het veld in te draaien zorgt voor de nodige nattigheid. Zeker als je zoals ondergetekende zijn regenbroek vergeten was. Een van de vele leerpunten dit weekend.

Door de regen werd er regelmatig afgeworpen en lagen de afstanden een stuk lager dan gehoopt. Niet getreurd. Gaan met die banaan. Mijn eerste worp liep vast en ging buiten de baan. Alweer een leerpunt: zorg dat je lijn altijd strak en netjes op je reel zit. Mijn volgende worp ging gelukkig een stuk beter 182,43 meter. Zeer tevreden mee in gewoon nare omstandigheden. Helaas wist ik deze afstand gedurende de dag niet meer te verbeteren. De vermoeidheid en de toch wel de klamme natte kou zorgde niet echt voor soepele spieren. Sommigen vragen zich af of ik die bij zonnig weer wel heb, toch Jack? De gelegenheidsteams waren zodanig goed bij elkaar gezet dat de eerste vier teams met een verschil van 6 meter de eerste vier plekken verdeelde. Dan sta je bij de uitreiking en dan denk je: wat als ik nu 189 meter had gegooid dan had mijn team nu ieder een Zziplex uitgereikt gekregen. Maar dat is sport en het geeft je motivatie verder te trainen om er alles uit te halen.

Na de uitreiking nog allerlei mensen bedankt en gingen we noordwaarts richting Nederland. Een heerlijk en gezellig weekend. Ik ben nu een halve week verder en ben nog druk om alle indrukken te verwerken. Het was mijn eerste internationale toernooi en het heeft me super gretig gemaakt naar meer. Om in de woorden van een bekende Oostenrijkse acteur te spreken: I'll be back!

Bij deze wil ik iedereen bedanken voor een heerlijk weekend. Met name Ruud, Jack, Peter, Erik en Wim. Mannen bedankt!

Graham Johnstone